

עפ"ת 68868/11/22 - יוסף סדון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 68868-11-22 סדון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 30154582347

בפני	כבוד השופטת גילת שלו
המערער/המבקש	יוסף סדון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

ביום 24.11.20 קיבל המערער דוח בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, 134 קמ"ש בכביש בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש. לאחר שהגיש בקשה להשפט, נשלחה לכתובתו הזמנה לדין ביום 3.3.22 בבית המשפט לתעבורה באשדוד. מאחר שלא התייצב לדין, נדון המערער בהעדרו וחויב בתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

ביום 21.3.22 הגיש המערער לבית המשפט קמא בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, וזו נדחתה בהחלטה מיום 3.4.22. המערער הגיש בקשה נוספת ביום 13.4.22 בה הביע עמדתו כי נפלה טעות בהחלטת בית המשפט קמא, וזו נדחתה כבר למחרת, כאשר בית המשפט ציין כי הוא רשאי להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי.

ביום 30.6.22 הגיש המערער לבית המשפט קמא מסמך שכותרתו "ערעור על פס"ד בבית משפט השלום באשדוד", עליו נכתב כי הוא ממוען לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. בית המשפט קמא הורה למשיבה להגיב והורה על עיכוב ביצוע העונש ל-45 יום. ביום 14.7.22 ניתנה החלטה ולפיה בית המשפט חוזר על ההחלטות הקודמות. ביום 23.11.22 שוב הגיש המערער לבית המשפט קמא "ערעור" אותו מיען לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, ובית המשפט הפנה את המכתב למזכירות בית משפט זה.

ביום 30.11.22 הוגש הערעור שבפניי. בהחלטתי מאותו מועד ביקשתי כי המבקש יבהיר את השיהוי הרב שחל בהגשת הערעור, מספר חודשים לאחר החלטת בית המשפט קמא שלא לבטל את פסק הדין שניתן בהעדר. בבקשה מיום 2.12.22 ציין המערער, כי באופן כללי "זו היתה תקופת הקורונה. היו בעיות בהתנהלות באופן כללי במדינה ובדואר לא היו מגיעים המכתבים ליעדם ובכללם מכתבי להשפט"; והוסיף כי הוא פנה לבית המשפט המחוזי, אך מכתבו הועבר לבית משפט השלום, שהפנה אותו להגיש ערעור מסודר, "כך שכל הזמן הזה שלחתי בקשות למשפט חוזר גם לשלום ואח"ז למחוזי. וכן היתה פגרת בתי המשפט".

המשיבה מתנגדת להארכת המועד להגשת ערעור. לטענתה, המערער לא הצביע על נימוק ממשי המצדיק העתרות לבקשתו, פרט לתירוצים באשר לעיכוב בהגשת ערעור בסד הזמנים הקבוע בחוק; כי הוא לא העלה כל טענת הגנה ולא טען שנגרם לו עיוות דין, ואף שילם תשלום אחד מתוך הקנס שהוטל עליו.

זכותו של המערער להגיש ערעור על ההחלטה שבה דחה בית המשפט קמא את בקשתו לביטול פסק הדין, נתונה לו על פי החוק בתקופה של 45 יום מיום מתן ההחלטה; ומאחר שההחלטה ניתנה ביום 3.4.22, היה המערער רשאי להגיש ערעור עד ליום 18.5.22. המערער לא עשה כן, וכאמור הגיש ערעור לבית משפט זה רק ביום 30.11.22, מבלי שהוגשה בקשה מנומקת להארכת המועד.

מכל מקום, גם אם אראה בבקשה שהגיש המערער משום בקשה להארכת מועד לערער, הרי שלא התקיימו בעניינינו התנאים לצורך התרת הגשת הערעור באיחור.

על פי ההלכה הפסוקה, על המבקש להאריך מועד להגשת ערעור להציג קיומו של **"טעם ממשי המניח את הדעת"** לשיהוי. במסגרת זו על בית המשפט לבחון, בין היתר, את משך השיהוי, וככל שחלף זמן רב יותר, יגבר כוחם של השיקולים האחרים הנוטים לדחיית הבקשה, ויהא צורך בנימוקים משכנעים יותר; את הנימוקים לשיהוי והאם מדובר בעילה מתקבלת על הדעת; את סיכויי הלכאוריים של הערעור, האינטרס הציבורי בהכרעה בו, וקיומו של חשש לעיוות דין במידה שתחסם האפשרות לערעור; וכן את עקרון סופיות הדין ועקרון היציבות והוודאות המשפטית (ראו למשל בש"פ 5988/06 נגר נ' **מדינת ישראל** (25.7.06) ובש"פ 6125/09 **רבין נ' מדינת ישראל** (11.8.09)). מהפסיקה עולה למשל, כי נדחתה בקשה להארכת מועד בטענה של תקלה משרדית, על אף שדובר בשיהוי של 10 ימים בלבד (בש"פ 7424/13 **פיטוסי נ' מדינת ישראל** (20.11.13)); או עקב קשיים בהסדרת הייצוג, כשדובר בשיהוי של כחמישה שבועות (בש"פ 6125/09 **רבין הנ"ל**).

בעניינינו, מדובר בערעור שהוגש בשיהוי רב, למעלה משישה חודשים לאחר תום המועד לערער. גם אם אראה באותו "ערעור" שהגיש המערער לבית המשפט קמא ביום 30.6.22 כערעור, אשר מחמת טעות הוגש לבית המשפט הלא נכון (ואף טופל בטעות ע"י בית המשפט קמא), הרי שהוא הוגש כשלושה חודשים לאחר מתן ההחלטה, וכחודש וחצי לאחר תום המועד לערער, ולא ניתן לשיהוי זה נימוק מניח את הדעת.

זאת ועוד, לא מצאתי כי למערער ייגרם עיוות דין כתוצאה מאי מתן אפשרות לערער באיחור, ואף ניתן לומר כי סיכויי הלכאוריים של הערעור אינם גבוהים. כפי שציין בית המשפט קמא, המדינה הציגה אישור מסירה של ההזמנה לדין למערער, אשר פרט להכחשת המערער הוא לא הציג כל ראיה כנגד אמיתות אישור המסירה. המערער לא העלה כל טענות הגנה בנוגע לעבירה שבה הורשע, שיש בהן לכרסם בדברי השוטר בדוח, ואף ניתן לראות בתגובתו בפני השוטר משום ראשית הודיה. גם העונש שהוטל על המערער - הקנס המקורי הקבוע בצד העבירה, אינו מחמיר איתו כלל ועיקר.

לאור כל האמור, אינני מתירה הגשת הערעור בחלוף התקופה הקבועה בחוק.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ג, 21 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.